

Ryssland

DIN SÄKERHET I EXPORTAFFÄRER **ekn**

	<p>LANDRISKKLASS</p> <p>3/7</p> <p>Landriskklasserna går från 0 till 7. Ju lägre siffra desto bättre kreditvärdighet har landet.</p> 	<p>EKN:S POLICY</p> <p>Statsrisker: Normal riskprovning</p> <p>Övriga offentliga risker: Restr ktiv riskprovning</p> <p>Bankrisker: Restr ktiv riskprovning</p> <p>Företagsrisker: Restr ktiv riskprovning</p> <p>Se vidare avsnitt "EKN:S POLICY"</p>
	<p>EKN:S UTESTÅENDE GARANTIER PÅ LANDET</p> <p>Kortfristiga affärer: 0,3 mdr SEK</p> <p>Medel- och långfristiga affärer: 13,1 mdr SEK</p>	<p>DATUM</p> <p>2014-03-27</p>

Försämrade framtidsutsikter

Aggressionen mot Ukraina har inverkat negativt på Rysslands relationer till omvärlden och finansmarknader samt landets tillväxtutsikter. Risken för en upptrappning med kännbara sanktioner medför stor osäkerhet. Detta sker i ett läge när Rysslands tillväxttakt redan bromsat in och framtidsutsikterna försvagats. Landet karaktäriseras av institutionella och strukturella hinder för investeringar samt en bristande diversifiering som gör ekonomin känslig för sjunkande olje- och gaspriser. Emellertid är statsskulden låg, bytesbalansen fortfarande positiv och valutaservan en av de största i världen. Med andra ord finns ännu betydande buffertar, men landet behöver genomföra strukturreformer för att vända den negativa utvecklingen. Med Putin som president tyder det mesta på att landet fortsätter på den inslagna politiska och ekonomiska vägen istället för att hantera de långsiktiga utmaningarna. Putins stöd är fortfarande starkt och oppositionen är splittrad. Sammantaget förväntas inrikespolitisk kontinuitet, men med fortsatt komplexa relationer till omvärlden och försämrade ekonomiska förutsättningar.

STYRKOR

- Låg offentlig och extern skuldsättning
- Enorma naturresurser och finansiella reserver
- Nya ramverk för finanspolitik, penningpolitik och finansiell tillsyn

SVAGHETER

- Otillräckliga investeringar hämmar produktivetsförbättringar och tillväxt
- Utbredd korruption, svaga och politiserade institutioner
- Spända relationer till omvärlden och risk för sanktioner

POLITIK

Fortsatt centraliserad makt

Under Putins första tid som president, 2000-2008, var såväl hans auktoritet som popularitet mycket stark. Kraftig ekonomisk tillväxt, hårdare tag mot oligarkerna, ökat inflytande över medierna och en centralisering av makten bidrog till hans starka ställning. Dock uppstod missnöjesyttringar i samband med valen 2011 och 2012 – när Putin återtog presidentposten efter en period som premiärminister och hans parti Enade Ryssland gavs fortsatt egen majoritet i parlamentet. Protesterna har visserligen tvingat Putin att ompröva sin tidigare strategi, men följden har hittills främst blivit att rörelsefriheten för minoritetsgrupper, det civila samhället och medier har krympt.

Putins popularitetssiffror har pendlat, men han har alltså förblivit Rysslands mest populära politiker, med stöd av både samhällseliten och stora delar av befolkningen som gynnats ekonomiskt under hans styre. Oppositionen har länge varit splittrad mellan nationalisterna och kommunisterna och framträdande alternativ till Putin och Enade Ryssland har saknats. I det viktiga borgmästarvalet i Moskva 2013 fick visserligen den nationalistiska oppositionspolitikern Navalnyj oväntat högt stöd med 27 procent av rösterna. Men efter domstolsutslag är hans politiska framtid osäker och andra starka utmanare saknas. Den främsta utmaningen för Putin väntas istället bli att balansera olika intressen inom sitt eget parti, inte minst när de ekonomiska förutsättningarna försämras.

Makten i Ryssland är centraliserad till Moskva och den ryska politiken karaktäriseras även fortsättningsvis av bristande insyn i beslutsfattandet. Det gör att den långsiktiga inrikespolitiken präglas av stor osäkerhet då många frågor hanteras av maktsfärer bakom kulisserna i det ryska parlamentet. Institutionella reformer dröjer, då de är impopulära hos stora delar av den politiska och ekonomiska eliten. Flera av de regioner, särskilt i norra Kaukasus, som yrkar på ökad grad av självstyre har istället sett en motsatt utveckling under Putins styre. Löften om direkta val av regionala ledare har inte realiserats, och tidigare försök till dialog med separatister har ersatts av mer repressiva åtgärder. Periodvis blossar konflikter mellan Moskva och regionerna upp, något som sannolikt kommer att vara fallet även framöver. Hittills har dessa konflikter hanterats med kraft. En upptrappning av regionala konflikter, även väpnade sådana, kommer sannolikt att bekämpas resolut från Moskva.

Aggressionen mot Ukraina väcker reaktioner

Rysslands förhållande till omvärlden har länge varit komplext. Inte minst gäller det de övriga forna sovjetrepublikerna, där landets geopolitiska ambitioner och önskan om ett utökat euroasiatiskt samarbete allt oftare gjort sig påmint. Genom löften om handelsavtal, förmånliga gaspriser samt ekonomiskt och militärt stöd å ena sidan, och handelshinder och hot om strypta gasleveranser å andra sidan, har Ryssland knutit flera av grannländerna närmare. Efter att Putin i mars 2014 fått fria händer av parlamentet att sätta in trupper i Ukraina och efter att Ryssland tagit kontroll över Krimhalvön, har dock insatserna höjts och osäkerheten i regionen ökat. Aggressionen mot Ukraina, stödet till den ifrågasatta folkomröstningen på Krim och beslutet att annektera halvön har väckt skarp internationell kritik. Ökade geopolitiska risker samt sanktioner från EU och USA väntas ge effekt på landets såväl politiska som ekonomiska utveckling. De första veckorna efter aggressionen har visserligen Putins popularitet stärkts.

Men då händelseutvecklingen spär på de redan svaga framtidsutsikterna finns på sikt en risk för missnöje bland befolkningen.

Sammantaget har Ryssland utvecklats i en mer repressiv riktning, samtidigt som agerandet i närområdet inneburit att de politiska riskerna ökat. Den centraliserade makten under Putin innebär sannolikt en stabil utveckling på medelfristig sikt, men på bekostnad av politisk öppenhet, lokalt inflytande samt välbehövliga institutionella och strukturella reformer.

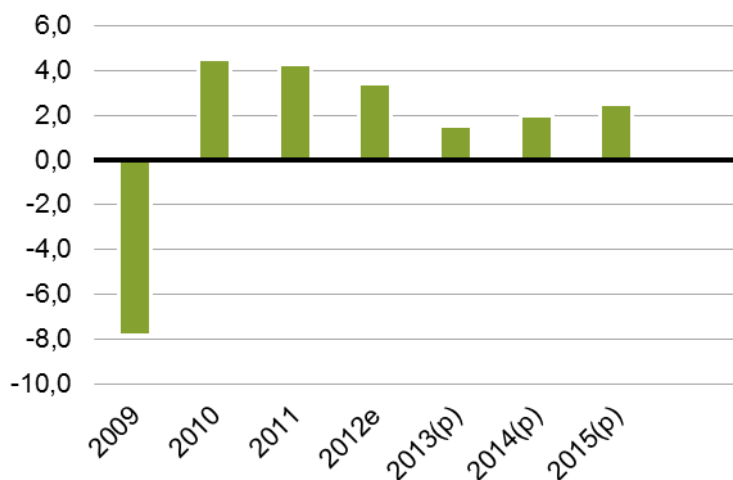
EKONOMI

Strukturella tillväxthinder och ökad osäkerhet

Den ryska interventionen på Krim väntas ha negativa effekter på den ryska ekonomin, som redan tidigare hade svaga framtidsutsikter. Ekonomin har visserligen återhämtat sig sedan finanskrisen men tillväxten har inte nått tillbaka till den snabba takt som rådde mellan 1999 och 2008 och som eldades på av stigande oljepriser, ökat kapacitetsutnyttjande och en snabbt tilltagande privatkonsumtion. Den förväntade tillväxttakten har under 2013 försvagats avsevärt. Visserligen kan den strama finanspolitiska hållningen, svaga utvecklingen i omvärlden och negativa demografiska utvecklingen ha en viss inverkan. Men huvudsakligen är det den politiska ledningens bristande förmåga att hantera Rysslands strukturella brister som börjar få effekt. Ett tecken på detta är att tillväxten är svag trots att det råder låg arbetslöshet och inflationstryck på 6 procent.

De strukturella orsakerna är flera. Det svaga företagsklimatet och den osäkra regleringsmiljön medför låga investeringsnivåer i förhållande till den kapitalintensiva industrins omfattande moderniseringsbehov. Den industriella strukturen är till stora delar föråldrad och statens ingripande i ekonomin verkar ofta konkurrenshämmande. Försök till ekonomisk diversifiering har ofta varit missriktade och har misslyckats att minska beroendet av olje- och gassektorn, som står för två tredjedelar av exporten och över hälften av de federala intäkterna. Stagnerande oljeproduktion, avmattande oljepriser och försämrade konkurrenskraft inom andra områden av ekonomin, förstärker bristerna. Tillväxttakten år 2013 väntas enbart ha uppgått till 1,3 procent. Innan aggressionen mot Ukraina förväntades en successiv återhämtning till en långsiktig tillväxttakt på 2,5 procent på längre sikt. Den rådande osäkerheten, med risk för ytterligare sanktioner, finansiell turbulens och minskade investeringar, innebär att betydande nedrevideringar är sannolika.

BNP-TILLVÄXT (%)

Efter den ekonomiska återhämtningen har tillväxten mattats av. Fortsatta nedrevidering av prognoserna är att vänta.

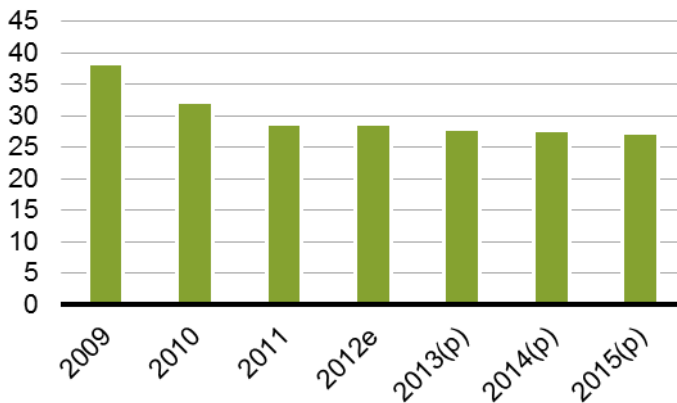
Intäkterna från oljesektorn har bidragit till Rysslands starka offentliga finanser, med mycket låg skuldsättning och rejäla finanspolitiska buffertar. Minskade intäkter framöver försämrar dock de offentliga finanserna. Detta innebär att det oljepris som behövs för att balansera budgeten har stigit från ca 50 till 110 dollar mellan 2008 och 2013. Därmed ökar sårbarheten vid en eventuell nedgång i oljepriset. I händelse av en ny konjunkturedgång kommer staten att ha mindre utrymme för finanspolitiska stimulanser än den hade 2008. För att hantera denna risk har man under 2013 infört ett finanspolitiskt regelverk, som innebär att offentliga utgifter begränsas i relation till historiska oljepriser och att överskottet investeras i reservfonder. Lyckas regeringen hålla sig inom ramarna för regelverket väntas en fortsatt finanspolitisk åtstramning de närmaste åren, och på sikt mer stabila offentliga finanser. Givet Rysslands institutionella svagheter och de svaga framtidsutsikterna är sannolikheten hög för avvikelser.

BETALNINGSBALANS OCH SKULDFRÅGOR

Stor valutareserv men sjunkande bytesbalansöverskott

Rysslands externbalans är överlag god. Dock har utlandsskulden ökat mer än väntat. Sedan IMF:s prognos i augusti 2013 har den prognosticerade skuldnivån reviderats upp med 10 procentenheter till närmare 40 procent av BNP. Den övervägande delen utgörs av den privata sektorns skuldsättning. Givet att rubeln fallit med 15-20 procent mellan mars 2013 och 2014 kan skuldsättningen orsaka problem på företags- eller banknivå, men för ekonomin som helhet bedöms skuldnivån som hanterbar. Valutareserven är en av de största i världen och motsvarar närmare tio månaders importtäckning.

UTLANDSSKULD (% AV BNP)

Sedan IMF:s prognos i augusti 2013 har uppgifter tillkommit som visar att utlandsskulden ökar.

Oljeproduktionen har successivt ökat sedan Sovjetunionens fall och olje- och gasintäkterna utgör nära två tredjedelar av Rysslands export. Trots volatila råvarupriser har Ryssland haft överskott i bytesbalansen sedan 1999. Detta är dock avtagande och väntas inom ett par år övergå i ett bytesbalansunderskott. Till stor del beror det på att importen av tjänster ökar, främst i form av ett ökat utflöde genom ryssarnas omfattande resande. Förväntningen är att resandet även framöver kommer att vara betydande, då den framväxande medelklassen gärna lägger pengar på semesterar utomlands. Dessutom försvagas handelsbalansen då importen av varor ökar snabbare än exporten.

BYTESBALANS (% AV BNP)

Bytesbalansöverskottet krymper och har nedreviderats ytterligare sedan IMF:s prognos i augusti 2013.

Omfattande kapitalutflöden

Kapitalutflödena från Ryssland är sedan länge betydande. De ses som ett tecken på såväl skatteflykt som ett svagt investeringsklimat och bristande tilltro till lokala institutioner. Visserligen har utländska direktinvesteringar i Ryssland ökat, men de överskuggas av ryska investeringar i utlandet. En stor del av investeringarna kommer från offshore-center, där många ryska företag är baserade av skatteskäl, och utgörs sannolikt av ryska återinvesteringar. Under hela 2000-talet har nettoutflödet täckts av de omfattande bytesbalansöverskotten, vid sidan av ett exceptionellt utflöde under krisåret 2008. År 2013

markerade dock ett trendsifte, då kapitalutflödet på 63 miljarder dollar vida hade större omfattning än bytesbalansöverskottet. Utflödet accelererades efter den amerikanska centralbankens uttalanden om en återgång till en mer normal penningpolitik.

Tidigare förväntningar om ett minskat kapitalutflöde har kommit på skam efter den militära aggressionen på Krim. Finansmarknaderna har inledningsvis reagerat starkt, med börsras, valutafall och kapitalutflöden. Tidiga prognoser pekar mot att kapitalutflödet under det första kvartalet 2014 översteg flödena under helåret 2013. Ingen vändning är att vänta så länge den politiska osäkerheten och hoten om utvidgade sanktioner består. På medelfristig sikt bedöms dock kapitalutflödet hanterbart tack vare bufferten i valutareserven.

Sammantaget innebär försvagningen av bytesbalansen samt utflödet av kapital en försämring av Rysslands externposition. Landets starka utgångsläge riskerar att undergrävas om sanktionerna utvidgas kraftigt.

VA LUTAPOLITIK

Ny valutapolitik testas av deprecieringstryck

Sedan finanskrisen 2008-2009, när rubeln inledningsvis föll med 50 procent mot dollarn, har centralbanken bytt fokus från valutakursstabilitet till inflationsmål. Skiftet sker successivt med målsättningen att inflationsmålet ska utgöra ankaret för penningpolitiken från 2015. Förväntningarna har varit att centralbanken fortsätter att föra en stram penningpolitik för att visa sitt relativa politiska oberoende och stärka förtroendet för den nya inriktningen. Övergången, som även innebär en mer flexibel växelkurs, har åtminstone till och med 2013 bidragit till att minska inflationen och att öka den ekonomiska stabiliteten. Centralbanken ingriper fortfarande för att minska valutakurssvängningar men utan en rikt kurs för rubeln. Istället tillåts valutakursen fluktuera inom ett spann, som justeras gradvis. De senaste åren har valutan tillåtits att både stärkas och försvagas i respons på exempelvis oljeprisförändringar. Detta har både ökat trovärdigheten för den nya valutapolitiken och dämpat effekterna av prisförändringarna på den reala ekonomin.

Trycket på den ryska rubeln, som uppstått efter att den amerikanska centralbanken annonserat en minskning av de penningpolitiska lättnaderna och som intensifierats efter den ryska interventionen på Krim, har dock satt den nya valutapolitiska inriktningen på prov. Mellan mars 2013 och 2014 har rubeln tappat 15-20 procent i värde, trots betydande interventioner från centralbanken. Enbart i mars 2014 rapporteras centralbanken ha spenderat 20 miljarder dollar på att försvara valutan. Vidare har räntan höjts betydligt, i syfte att minska deprecieringen och öka den finansiella stabiliteten. Fortsatt instabilitet innebär troligtvis att övergången till det nya penningpolitiska ramverket skjuts upp. Farhågor om införande av kapitalkontroller har tilltagit under 2014. Det har bland annat avvisats av centralbanken och bedöms inte som det mest sannolika scenariot men går inte att utesluta. Valutan har under flera år haft en hög grad av konvertibilitet och kan prövas av EKN i lokalvalutafinansierade affärer.

FINANSSEKTORN

Banksektorn domineras av statliga banker

Det ryska banksystemet omfattar över 900 banker, men domineras av ett fåtal stora statsägda banker och några framträdande privatägda banker. Bankernas tillgångar har vuxit snabbt och motsvarar 80 procent av BNP. Inte minst har utlåning utan säkerheter vuxit fort. I kombination med landets svagare ekonomiska utveckling bidrar den snabba kreditillväxten till att tillgångskvaliteten väntas försämrats. På grund av små och grunda kapitalmarknader är en femtedel av utlåningen i utländsk valuta, vilket innebär ytterligare en riskfaktor. Andelen dåliga lån i hela banksektorn har minskat sedan finanskrisen och ligger för närvarande på drygt sex procent. Samtidigt visar officiell data att reserveringarna precis täcker de dåliga lånen fullt ut. Siffrorna är sannolikt inte helt rättvisande då lån till hushåll och företag som inte kan betala ofta omförhandlas. Med en ökande andel dåliga lån kommer reserveringarna behöva öka. Även lönsamheten och kapitaliseringen, som redan ligger på en låg nivå, väntas bli negativt påverkade. Riskbilden är mer gynnsam för statliga banker eller banker med starka utländska moderbanker, eftersom dessa banker i regel kan räkna med stöd från staten respektive ägare. Statligt stöd till privata banker är mer oförutsägbart och kan generellt inte påräknas. Centralbanken arbetar med att ta fram en lista över systemviktiga banker, för vilka det är troligt att både regleringarna och sannolikheten för stöd stärks.

Risker relaterade till svag transparens, otillfredsställande reglering och tillsyn och utlåning till närstående bolag har länge präglat det ryska banksystemet. De uppmärksammas med jämna mellanrum, som 2011 när finansiella problem i Bank of Moscow, landets femte största bank, uppdagades och tvingade fram en statlig räddningsaktion. Till stor del kvarstår problemen i sektorn men sedan den ryska centralbanken under 2013 tog över rollen som regleringsmyndighet har en skärpning av reglering och tillsyn skett. Det närmaste året väntas striktare krav på bland annat kapitaltäckning och reserveringar. Hittills har över 30 banker förlorat sina tillstånd – de allra flesta av dessa var relativt små och belägna utanför Moskva. Givet det stora antalet banker och deras markant skiftande kvalitet är fortsatta tillslag och konsolideringar att vänta, inte minst bland mindre, regionala banker. På sikt bedöms detta gynna banksektorn, men risk finns för minskad likviditet på interbankmarknaden och att enskilda företag drabbas.

Amerikanska och europeiska sanktioner till följd av aggressionen mot Ukraina har inledningsvis främst riktats mot individer. Per den 23 mars har dock en bank, Bank Rossiya, inkluderats på den amerikanska sanktionslistan på grund av kopplingar till ryska makthavare. Risken finns att fler banker omfattas av sanktioner. Utöver de direkta effekterna av åtgärderna innebär risken för sanktioner bland annat att osäkerheten ökar och tillgång till finansiering från utlandet försvåras.

AFFÄRSMILJÖ

Oförutsägbar regleringsmiljö

Ryssland är ett besvärligt land för långivare och investerare. Affärsklimatet hämmas av omfattande byråkratiska hinder, en oförutsägbar regleringsmiljö och svag institutionell kapacitet. Vid sidan av detta finns stora korruptionsproblem och ett svagt och partiskt rättssystem. Landet rankas som nummer 127 av 176 enligt Transparency Internationals

korruptionsindex. Det är långt efter jämförbara tillväxtländer som Brasilien, Indien, Kina och Sydafrika som rankas mellan nummer 72 och 94. Sedan ett par år satsar Ryssland på att förbättra sin placering i Världsbankens Doing Business-ranking. Hittills har landet avancerat till plats 92 av 189 genom viss minskning av byråkratin. Tecken på mer djupgående, strukturella förbättringar saknas dock, varför företagsklimatet väntas vara fortsatt besvärligt.

Insynen i företagens finansiella situation och ägarförhållanden är dålig och företagsgrupper är ofta komplexa. Att driva rättsfall och konkursförfaranden kan vara svårförutsägbart och tidskrävande, särskilt utanför Moskva. Skyddet för investerare är generellt svagt. Regleringsändringar är vanliga och skapar osäkerhet för företag. Lokal kännedom och snabbt agerande vid betalningsproblem är därför viktigt.

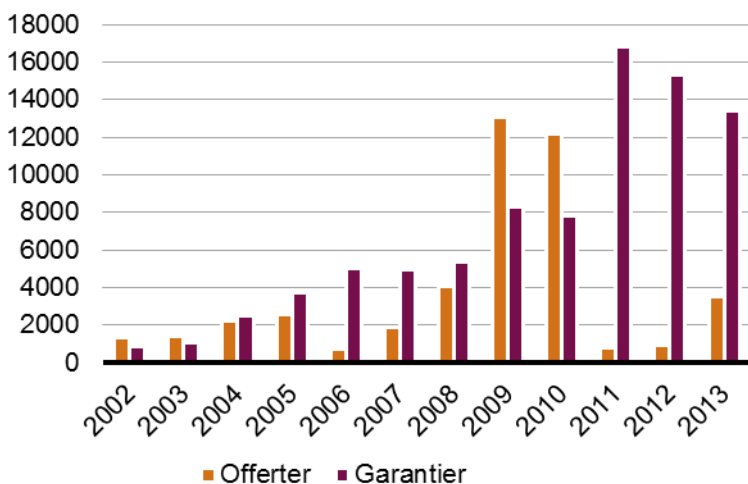
Svaga offentliga och politiska institutioner skapar osäkerhet vad gäller offentliga köpares förmåga och vilja att betala. Ryssland består av en mängd regionala och lokala enheter och ansvarsfördelningen mellan dessa och federationen är ofta oklar. Några regionala och lokala enheter har kreditbetyg och bör därmed anses vara relativt genomlysta.

EKN:S ÅTAGANDEN

Stort engagemang där telekomsektorn dominerar

Ryssland är Sveriges fjärde största exportmarknad utanför EU och exporten till Ryssland motsvarar cirka två procent av Sveriges totala export. Huvuddelen av exporten utgörs av fordon, maskiner och telekomutrustning. Stor potential finns för betydande export till råvarusektorn, infrastruktur samt jordbrukssektorn och livsmedelsproduktion.

EKN:S OFFERTER OCH GARANTIER PÅ RYSSLAND (PER 31 DECEMBER)

Kraftig och stadig ökning av EKN:s åtaganden.

EKN:s utestående garantier till Ryssland uppgår till cirka 13,5 miljarder kronor. Det gör Ryssland till ett av de största länderna i EKN:s portfölj. Huvuddelen av garantierna är i telekomsektorn. Även inom kraft- och papper/massasektorn finns betydande engagemang. Det största flödet sett till antalet affärer är inom transport- och entreprenadsektorn.

BETALNINGSERFARENHET

Blandade erfarenheter

EKN:s erfarenhet av att garantera affärer till Ryssland är generellt sett god men undantag förekommer. Betalningsdröjsmål är inte ovanligt, särskilt i små och medelstora bolags exportaffärer med ryska kunder. Finanskrisens betydande inverkan på den ryska ekonomin har föranlett betalningsproblem inom vissa konjunkturkänsliga branscher, särskilt transportsektorn. Problemen har lett till dröjsmål, omförhandlade betalplaner och i vissa fall skadereglering. Även återtag av utrustning har förekommit. Erfarenheten av skade- och återvinningsprocesser i landet är inte entydig, men överlag är ändå erfarenheten att det fungerar tillfredsställande. EKN har under perioden 2010-2013 betalat ut skadeersättningar uppgående till 136 miljoner kronor.

EKN:S POLICY

Ökade restriktioner

EKN har klassificerat Ryssland i landriskklass tre sedan 2007, i en bedömning som görs i samverkan med OECD. Till följd av finanskrisen klassificerades Ryssland emellertid i landriskklass fyra av OECD under 2009-2010. EKN valde att under den tiden avvika från OECD-klassificeringen och behålla landet i landriskklass tre.

För samtliga köparkategorier utöver rena statsrisker gäller någon form av restriktivitet. För övriga offentliga köpare, exempelvis ministerier eller myndigheter, kan en garanti från finansministeriet eller en bank behövas. För företag och banker innebär policyn att EKN utöver att bedöma risken på sina egna meriter har en mer restriktiv hållning från början. EKN ser gärna att affären är extra väl genomlyst och att det finns buffertar, inte minst av utländsk valuta, hos företaget eller banken. Den finansiella turbulensen och landets försvagade utsikter har bidragit till att ytterligare restriktioner infördes i mars 2014.

KÄLLOR TILL DIAGRAM: IMF, EKN:s egna bedömningar

OFFICIELLA LANDDATA OCH KREDITBETYG

OFFICIELLA LANDDATA Yta: 17 075 400 km ² (38 ggr Sverige) Folkmängd: 143,5 miljoner (2012) Folkökning: 0,4 % (2012) BNP: 2 015 mdr USD 2012 (Sverige 524 mdr USD 2012) BNP/capita: 14 037 USD 2012 (Sverige 55 041 USD 2012)	KREDITBETYG <table><tr><td></td><td>LANDRISK</td><td>STATSRISK</td></tr><tr><td>Moody's:</td><td>A2</td><td>Baa1/Stabil</td></tr><tr><td>S&P:</td><td>BBB</td><td>BBB/Negativ</td></tr><tr><td>Fitch:</td><td>BBB+</td><td>BBB/Negativ</td></tr></table>		LANDRISK	STATSRISK	Moody's:	A2	Baa1/Stabil	S&P:	BBB	BBB/Negativ	Fitch:	BBB+	BBB/Negativ
	LANDRISK	STATSRISK											
Moody's:	A2	Baa1/Stabil											
S&P:	BBB	BBB/Negativ											
Fitch:	BBB+	BBB/Negativ											

LANDANALYTIKER

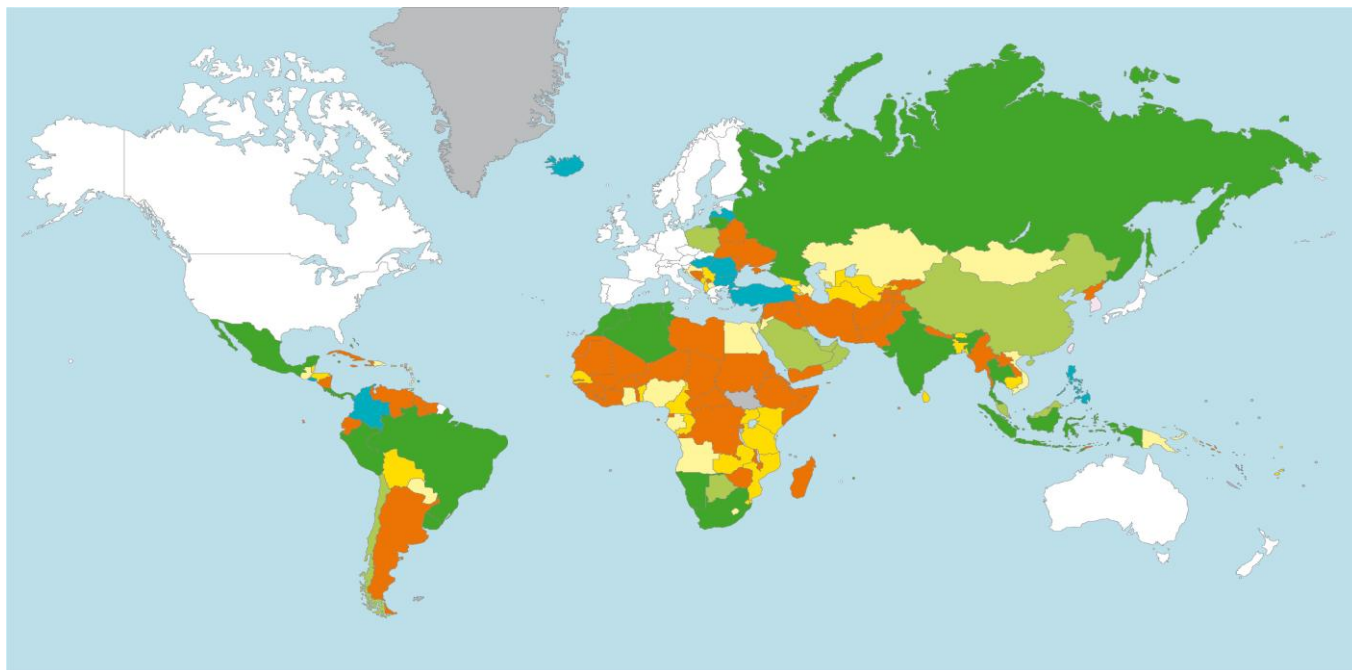

EKN:s landanalytiker för Ryssland:
Charlotte Svensson
Telefon: 08-788 01 62
E-post: charlotte.svensson@ekn.se

ANSVARSBEGRÄNSNING

Landanalysen bygger på ett urval av källor och speglar en för EKN relevant information vid tiden för publicering. Ansvar för hur informationen används eller tolkas vilar helt på användaren och EKN kan inte hållas ansvarig för förlust eller skada.

EKN:S SYN PÅ VÄRLDEN

Landriskklasserna går från 0 till 7.

Ju lägre siffra desto bättre kreditvärdighet har landet.

EKN – DIN SÄKERHET I EXPORTAFFÄRER

EKN är en myndighet med uppgift att främja svensk export och svenska företags internationalisering. Det gör vi genom att erbjuda garantier för betalning och finansiering, tillsammans med rådgivning om affärsstruktur och riskhantering. Våra tjänster ger dig en större säkerhet, ökad konkurrenskraft och fler möjligheter till lyckade exportaffärer.

Exportkreditnämnden

Kungsgatan 36, Box 3064, 10361 Stockholm | Tel 08-7880000 | www.ekn.se | e-post info@ekn.se